

**המפגש נחמד את הרכת זקוף כפופים. למה אנשים חושבים
שצדיקים צריכים להיות כפופים, איך זקופים קומה נפסית ורוחנית
בצורה נכונה ואיך כה קשור ליכולת שלנו לקום (הרי תמיד כשאנחנו
אומרים לעצמנו "נשאר עוד חמש דקות במיטה" - נשארים הרבה
יותר...).**

הצעה לפתיחה: 1. איך אנחנו הולכים ברחוב, האם זקופים, מתנשאים או כפופים. ומה נכון יותר. 2. ציירו צדיק ורשע (לרוב הצדיק יהיה מסכן והרשע שמן ושמח...)

מה שנראה: ברכת זקוף כפופים, מעבר לפיתוח רגישות להכרת הטוב, מחברת אותנו לדרגת המדבר. שהולך זקוף, ומסדר נכון את ערכי החיים כשהמח למעלה, הכבד למטה והלב בתווך. אדם זקוף באמת זה אדם שנשמחו מתגלה בו במלואה. וזה מביא לחירות אמיתית ולשמחה אמיתית. מעבר לכך, אנו מתפללים גם ברמת הכלל. על גאולה בקומה זקופה.

1. יש יחס בין ברכת מתיר אסורים לברכת זקוף כפופים. האם האחרונה נאמרת, הראשונה כלולה בה. בעצם כך שאנו מסדרים את שניהם זו אחר זו, טמון עניינם של ברכות השחר, לסדר את השבח קומה אחר קומה. מודים אנחנו לך על הכל.

2. כפי שראינו בפוקח עיוורים או במתיר אסורים, יש את הרובד הגופני ויש גם את הרובד הנפשי, של מציאות חסרה. בשל צער, צרה או יצר-הרע.

3. כפי שיש זקיפת קומה גופנית ונפשית, יש זקיפת קומה רוחנית. גילוי החיים במלואם.

4. ככל שאנו מחוברים לה, כל כוחות הנפש שלנו צריכים להתגלות. מתוך ההבנה שהכל בבסיסו טוב. "ה' עשה את האדם ישר". ויש להבחין בין גאווה טוטאלית שלוקחת חסות על הכל, לבין זקיפות קומה אמיתית שפועלת מתוך ענווה. מתוך כך להבחין בגילוי נשמה אמיתי. ובתעודף נכון של כוחות החיים. להיות "מלך".

5. זקיפות קומה לאומית. ישראל בגלות הם כפופים. גם פיזית, גם נפשית וגם רוחנית. הגאולה בונה אותנו ומקדמת אותנו. לגלות את הנשמה גם בגוף הלאומי. ובכל כוחות החיים.